

съборенитѣ градове, като Панагюрище, Батакъ, Клисурса, Калоферъ, Стара Загора започнали да се поправятъ и въздигатъ. Въ Пловдивъ, като столица, се населилъ много народъ; занаятитѣ напреднали, търговията се развила и тѣснитѣ улици не можели да побиратъ минувачитѣ. Най-напредъ бъл-

Гаврилъ Кръстевичъ — управителъ.

гаритѣ се бояли, че може да се върне турската войска. Но това не станало. Не дошълъ нито единъ турски войникъ, нито офицеринъ. Българитѣ на-мѣсто да държатъ милиция, наредили редовна храбра българска войска, командувана отъ руски и български офицери. Войниците минавали съ пѣсни и музика по лицитѣ, стѣпвали напето и юнашки.